

ע"פ 50414/03 - א י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 19-03-2014

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופטת שירלי רנر

כב' השופטת חגי מאק-קלמנוביץ

המעורער

א י
עו"ב י"כ עו"ד דוד ברהום

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפה-שפירא) מיום 19.5.2.17 בנת"פ 31041-07-17.

כללי

1. המעורער הורשע באויומים ובתקיפה סתום ונדון לשלווה חודשי מסר לריצוי בעבודות שירות, ארבעה חודשים מסר על תנאי, שני חודשים מסר על תנאי ופיצוי לשלווה בסך כולל של 2,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש, למעט הפיזיו.

2. ואלה המעשים: ביום 17.2.17 בשעות אחר הצהרים לKH המעורער את בתו, בת השנתיים וחצי, מגירושתו, בהתאם להסדרי הראייה ביניהם. כעבור כמה שעות ביקש KH המעורער להחזיר את הילדה לאמה וניסה להתקשר אל האם. שלא ענתה לו, התקשר אל חברתה שמסרה לו שגורשתו אצל חברה נוספת והוא כתב לה "שהן ישלמו על זה", הכוונה שהגורשה והחברה הנוספת. בהמשך הערב, נסע KH המעורער לבית הוריה של חברה האחראית של גירושתו, כשהילדה עמו ברכבה. הוא נעמד מתחת לבית וצפר והורי החברה הזמין אותו לביתם, שם איים עליו KH המעורער באמצעותו וגירושתו ישלמו מחיר כבד על מעשיהם. כעבור זמן קצר, הגיעו המתлонנות עם חברתה ובן זוגה של החברה וחבר נסף. KH המעורער איים עליהם. אחד החברים ביקש מהמורער להשאיר את הילדה ולעזוב את המקום, בתגובה, KH המעורער קילל אותו, רץ לכיוונו, קופץ עליו והכה אותו במכת אגרוף בפניו ואיים עליו שירצח אותו. שני החברים השתלטו על KH המעורער, ביקשו ממנו שוב ושוב להירגע, בעוד הוא מקלל אותם ומאים כי ישראוף אותם וידקוו אותם, עד שיחל מכך לאחר דין ודברים ועזב את המקום.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער וטען כי העונשים שהוטלו עליו מחייבים ביחס למקרים דומים וביחס לניטבות המקраה. נטען כי מעשי של המערער לא גרמו כל נזק פיזי ממש למתלון או לכל אדם אחר. כמו כן, אף אחד מהאיומים לא מומש. המערער עזב את בית משפט החבירה בדרך של "נסיגה עם זנב מקופל בין הרגליים". המערער עצמו נפגע במהלך האירוע, אחת מאצבעותיו נשברה במהלך האירוע והוא נזקן לטיפול רפואי. למעשה של המערער לא קדם תכנון כלל והאירוע התרחש בפרק אחד של אלימות. המעורבים באירוע הם אנשים עימם לא היה המערער בקשר בנסיבות מוקדמת והם התערבו מרצונם החופשי או לביקשת גראותו של המערער על רקע היריבות ביניהם, ולאחר מכן התערבותם האירוע לא היה מתרחש כלל. עוד נטען כי בהכרעת הדיון נקבע כי המתלוונת וחברותיה סובבו את המערער בקשר למקום הימצא, ועובדה זו ליבטה את עצמו של המערער. המערער טוען כי כלל לא היה מזמין לבית משפט החבירה אל מולא שיקרו לו ביודעין ובכתב הובילו לשם. לעומת זאת משקל ממש לעובדה זו, המצביע על מרכיבות המקרא. עוד נטען כי אין לזקוף לחובתו של המערער את נוכחותתו באירוע, שכן אירוע כולו סבב סביב הבת. באשר למידניות הענישה נטען כי בית משפט קמא לא התייחס ברגע דינו לפסיקה שהגישה ההגנה, המלמדת כי רמת הענישה במקרים בהם מדובר בעבירה ראשונה היא מתונה, יש מקרים רבים המסתויימים ללא הרשות ונינתנת עדיפות לענישה צופה פנוי עתיד. נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא איננו הולם את ניסיבות המקרא ומקרים דומים שנדרנו בפסקה והינו מחמיר מאד. הסוגור טוען עוד כי המערער כבר "שלם את מחיר" ניהול המשפט, בכר שנאלץ לוותר על האפשרות והסיכוי לאי הרשות ויש להתחשב בכך כשיעור לקולו. באשר לעונש ההולם בתוך המתחם, נטען כי המערער הינו שמאן מקריען במקצועו, בעל השכלה משפטית ותואר במינהל עסקים ללא עבר פלילי. עצם ניהולו של ההליך הפלילי נגדו וקיומה של הרשות מהווים עונשים עבורי. הרשות עשויה למנוע ממנו מלעוסק בשמאות מקריעין ותפגע בפרנסתתו וגורשתו. כמו כן, ריצוי עבודות שירות עלול לפגוע גם בזמןותו עבור בתו. המערער כבר הורטע מעצם ניהול הליליכם נגדו. נגעי העבריות בתיק אינם ב嚷ע עמו ולכך לא צפואה הישנות של המעשים. המערער שילם את מלאכת סכומי הכספי שהוטלו עליו. באשר למאסרים המותנים, נטען כי המאסר המותנה בגין עבירות האיום הינו פרך זמן ארוך ואני מצדך, שכן מדובר בעבירה שלעיתים מתבצעת בשעת כעס, והדבר נכון שבעיתים ביחס למי שעבוד תדייר עם ציבור. הוסף כי הענישה חורגת מהמקובל בעבירות כ אלה, העונש חמוץ מרמת הענישה המקובלת. מדובר באירוע נקודתי, חד פ уни, ובאה הפניה להחלטות שעסקו במקרים דומים שם הוטלו עונשים מותנים. הנאשם נושא מחדש וחיו יציבים. הכספי שולם וניתן להסתפק במאסר מותנה, שכן המערער הורטע מספיק.

ב"כ המשיבה בבקשת לדוחות הערעור. נטען כי נקודת המוצא היא לא רק הנאשם אלא יש להביט על מכלול האירוע. הנאשם לא ניתן לראותו, אך ניתן לשמעו את דבריו המערער שאף תקף באופן פיזי. העונש הרואו הוא מאסר בפועל של ממש ונוכח היותו של המערער נורמטיבי, הוקל עונשו. על כן יש לדוחות הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

כל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדיון של הערכאה הדינית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפללה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואיה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור

להידחות, הוואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער יש להב亞 בחשבון כי מעשה האלים מצדו לא היה מתוכנן ויש להתחשב לקולה בכך שבמהלך האירוע נשברה אחת מצבעותיו של המערער ונגרמה לו פצעה, שבית משפט קמא קבע כי הנה משמעותית. כמו כן, למערער אין הרשות Kodmotot ומעת האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער מנהל אורח חיים מתקדם ויצרני. בית משפט קמא שקל לזכות המערער את היותו אב מסור לבתו, ובקשר זה ניתן משקל ממשי למכתבה של גירושתו ולדבירה בעודתה בבית המשפט. מайдך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא פירט את העריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשיו של המערער ועמד על מידת הפגיעה שנגרמה. עוצמת האלים הבוטים, בה נקט המערער, הייתה בלתי מבוטלת, והיה בה כדי להעצים את עצמת השפעתם של האויומים הבוטים שהשミニיע המערער. מדובר באירוע מתגלגל, בו היה המערער שליטה על מעשיו והזדמנויות רבות לחדר מהם, כפי שנטבקש פעמי אחר פעם מסוובי. האויומים נמשכו גם לאחר התקיפה ועד שהמערער עזב את המקום, והופרחו לכל עבר, והכל בנסיבות בתו הפעוטה. המערער הכחיש כי איים על מי מהנוכחים גם לאחר שנודע לו שהאירוע תועד בחלקן, ובקשר זה יש להרשם כי קשה למשול ברוחו התבטהו גם במהלך המשפט, באופן המחזק את הצורך בהרתה בעניינו. בהקשר זה יש לדוחות את טענותו של הסגנו, לפיה, משך המאסר על תנאי שהוטל על המערער בגין אויומים הינו "משמעות מכך בפני עיור", לדבריו, שכן מדובר, לטענותו, בעבירה שמתבצעת בשעת כעס ויש להתחשב בכך שהמערער עובד תמיד עם הציבור. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתרבע בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער תיצב לריצוי עובדות השירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 19/12/1.

ניתן היום, ב' חשוון תש"פ, 31 אוקטובר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגיִת מאָק-קלמנוביץ, שופטת

שיִרְלִי רֶנֶר, שופטת

רַפִּי כְּרָמָל, שופט, אֲבָ"ד